

FINLANDS FRIHET — OCH VÅR ALLIANSFRIHET

DEN SENASTE regeringskrisen i Finland framstår i ett väsentligt avseende som allvarligare än sina talrika föregångare. Utrikespolitiken har spelat en avgörande roll. Det har öppet angivits, att den förbrukade ministären misslyckats med att vidmakthålla »de förtroendefulla relationerna till Sovjetunionen». Under ansträngningarna att åstadkomma en ny regering har påtryckningar, hotelser och insinuationer från ryskt håll upprepade gånger förekommit. I samband härmed har — av både ryska och finländska röster — irriterad kritik riktats mot sådan publicistisk verksamhet i Finland, som tänkes skada förtroendet mellan de två grannarna.

Allt detta är djupt oroande. Att man i Sverige med bekymmer följer Finlands svårigheter är alltför självklart för att behöva närmare utvecklas. Därtill kommer, att det inträdda läget för Sveriges del måste aktualisera vårt eget allvarligaste utrikespolitiska problem.

Ett av de avgörande skälen för den alliansfria hållning, om vilken alla ansvariga svenska grupper varit överens, har alltid varit det s. k. Finlandsargumentet. Ingen har va-

rit beredd att förorda en utrikespolitisk orientering, som kunde förutses få katastrofala följder för Finlands förhållande till Sovjetunionen. Å andra sidan har förutsättningen för Sveriges alliansfrihet — med dess uppenbara fördelar ur rysk synpunkt i form av relativ militär avspänning i Östersjöområdet — hela tiden underförstått vara, att inga ryska åtgärder skulle företagas, som kunde äventyra Finlands självständighet. Under en lång följd av år har också denna förutsättning förelegat.

Skulle de senaste veckornas brutala utfall mot den finländska pressen och skilda politiska grupper och personligheter i Finland innebära att Sovjetunionen håller på att överge sin hittills visade respekt för Finlands självständighet, måste man ha klart för sig att detta icke skulle kunna ske utan konsekvenser beträffande Sveriges handlande. En stark opinion i skilda partier skulle utan tvivel kräva, att man drog konsekvenserna av det förändrade läget. Å ena sidan kunde den hittills självklara hänsynen till Finland inte längre tillmätas samma vikt som förut — helt enkelt därför att den ryska politiken icke

längre visade Finland den motsvarande hänsyn, som vi just hade avsett att underlätta. Å andra sidan måste det faktum att Sovjetunionen övergått till en mera aggressiv politik i det skandinaviska området i vår egen säkerhets intresse framtvinga en omprövning av vår utrikes- och försvarspolitik.

Ett perspektiv med Sverige mer eller mindre fast engagerat i det motsatta läget, med framflyttning av det mot Ryssland riktade flyg-

och robotbassystemet till svenskt territorium kan tydligen inte ligga i Moskvas intresse. Så länge den svenska opinionen känner sig övertygad om att all respekt kommer att visas Finlands frihet, så länge är detta perspektiv också helt verklighetsfrämmande. Det ankommer helt på den sovjetiska regeringen att visa, om farhågorna för en ödesdigert förändring i dess politik mot Finland varit överdrivna.